

5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2015

† Κυριακὴ τῶν Βαΐων.

«Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐίκτωρος, Οὐϊκτωρίου, Παππίου, Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ.
(τυπικὸν Τριῳδίου §§63-65).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλῃ, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·
Ὄτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἡχος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἥγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παιδεῖς, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ψύστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ἔτερον. Ἡχος δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθη-

μεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ψύστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὄτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Μετὰ κλάδων νοητῶς, κεκαθαρμένοι τὰς ψυχάς, ὡς οἱ Παιδεῖς τὸν Χριστόν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς, μεγαλοφώνως κραυγάζοντες τῷ Δεσπότῃ· Εὐλογημένος εἰς Σωτήρ, ὁ εἰς τὸν Κόσμον ἐλθών, τοῦ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, πνευματικῶς γενόμενος φιλάνθρωπε, νέος Ἀδάμ ὡς εὐδόκησας· ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἔτερον.

Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τεταρταῖον Λάζαρον, ἐκ τοῦ μνημείου, ἀναστήσας Κύριε, πάντας ἐδίδαξας βοᾶν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων σοι· Εὐλογημένος εἰς ὁ ἐρχόμενος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Ἐπὶ φίλω σου Χριστέ, δάκρυα χρίνεις μυστικῶς, καὶ ἐγείρεις ἐκ νεκρῶν, Λάζαρον κείμενον θνητόν· ἐν ᾧ συμπάθειαν ἔδειξας φιλανθρώπως· μαθόντα δὲ τὴν σήν, παρουσίαν Σωτήρ, τὰ πλήθη τῶν βρεφῶν, ἐξῆλθον σήμερον, ἐν ταῖς χερσὶ κατέχοντα βαΐα, τὸ Ωσαννά σοι κραυγάζοντα· Εὐλογημένος εἰς, ὅτι τὸν Κόσμον, εἰς τὸ σῶσαι ἐλήλυθας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἔτερον.

Ἡχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αἰνέσατε συμφώνως, οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων, ἐπέβη νῦν τῷ πάλῳ, καὶ ἐρχεται θέλων ἐν Σταυρῷ, πατά-

ξαι τοὺς ἐχθροὺς ὡς δυνατός· διὰ τοῦτο καὶ οἱ Παιδεῖς, μετὰ Βαῖων, κράζουσι τὸν ὕμνον· Δόξα σοι τῷ ἐλθόντι Νικητῇ, δόξα σοι τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, δόξα σοι τῷ εὐλογημένῳ, μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ὕχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Οἱ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ καὶ ἐπὶ πώλου, ἐπικαθίσας δι' ἡμᾶς, καὶ πρὸς τὸ Πάθος, τὸ ἔκουσιον φθάσας, σήμερον ἀκούει, τῶν Παιδῶν, ἀναβοῶντων τὸ Ωσαννά, τῶν ὄχλων, ἀναφωνούντων Υἱὲ Δαυΐδ, σπεῦσον σῶσαι οὓς ἔπλασας, εὐλογημένες Ἰησοῦ· εἰς τοῦτο γὰρ ἐλήλυθας, ὅπως γνῶμεν τὴν δόξαν σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Πάλιν τὸ αὐτό.**

Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται
χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

[Ανάγνωσιν δέ, ποιοῦμεν τῶν εἰς τὸ κατὰ Ιωάννην, περὶ τῆς Ἐορτῆς Λόγων ξε' καὶ ξε'.]

Οἱ Αναβαθμοὶ τὸ α' Αντίφωνον τοῦ δ' ὥχου.

Ἐκ νεότητός μου * πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· * ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ * καὶ σῶσον, Σωτήρ μου. **(δίς)**

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· * ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ * ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. **(δίς)**

Δόξα.

Ἄγιω Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται * καὶ καθάρσει ψυχοῦται, * λαμπρύνεται * τῇ τριαδικῇ Μονάδι * ἰεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι * ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ὁεῖθρα, * ἀρδεύοντα ἀπασαν τὴν κτίσιν * πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. **Ὕχος δ'. Ψαλμὸς η'** (8).

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Στίχ. Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομα σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ἐκ στόματος νηπίων ...

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεύς: Ὁτι ἄγιος εῖ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Αμήν. **Πᾶσα πνοὴ** αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ... **πᾶσα τὸν Κύριον.**

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. **(γ')**

Ο διάκονος: Σοφίᾳ· ὁρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ο ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ιερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (**κα' 1-11, 15-17**).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἥγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ιερουσαλημα καὶ ἦλθον εἰς Βηθσφαγῇ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς λέγων αὐτοῖς· Πορεύεθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὑρόγηστε ὅνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι. Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ὄηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, ἴδού ὁ

βασιλεύς σου ἔρχεται σοι, πραῦς καὶ ἐπιβεβη-
κῶς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. Πο-
ρευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες κα-
θὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἥγανον τὴν
ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐ-
τῶν τὰ ἴματα αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω
αὐτῶν. Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἐστρωσαν ἑαυ-
τῶν τὰ ἴματα ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον
κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐστρώνυνον ἐν
τῇ ὁδῷ. Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες (αὐτὸν) καὶ
οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· Ωσαννὰ
τῷ υἱῷ Δαυΐδ· εὐλογημένος ὁ ἔρχομενος ἐν ὀ-
νόματι Κυρίου· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ψύστοις. Καὶ
εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ιεροσόλυμα ἐσείσθη
πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· Τίς ἐστιν οὗτος; Οἱ δὲ
ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφῆ-
της ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. Ιδόντες δὲ
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἀ-
ἐποίησε καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἰε-
ρῷ καὶ λέγοντας, ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυΐδ, ἥγα-
νάκτησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ακούεις τί οὗτοι
λέγουσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί· οὐδέ-
ποτε ἀνέγνωτε ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ
θηλαζόντων κατηρτίσω αἴνον; Καὶ καταλι-
πὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βη-
θανίαν καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ανάστασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν.

**ΟΝ' χύμα, ἀνευ μέλους καὶ ἀνευ ἀσπασμοῦ
τοῦ εὐαγγελίου (συμφώνως τῷ ΤΜΕ).**

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιῷμῶν σου ἐξά-
λειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθαρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀ-
μαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λό-
γοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀ-
μαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀ-
γαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀ-
μαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξά-
λειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης
ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὄδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς
ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σω-
τηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· ὄλοκαν-
τώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμένον· καρ-
δίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σι-
ών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τείχη Τερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφο-
ρὰν καὶ ὄλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μό-
σχους.

Εὐθὺς μετὰ τὸν Ν', ψάλλομεν τὰ παρόντα.

Δόξα. Ήχος β'.

**Σήμερον ὁ Χριστός, εἰσέρχεται ἐν πόλει τῇ ἀ-
γίᾳ ἐν πώλῳ καθήμενος, τὴν ἀλογίαν λύων,**

τῶν ἐθνῶν τὴν κάκιστον, πάλαι κεχερσωμένην.

Καὶ νῦν. **Πάλιν τὸ αὐτό.**

Ίδιόμελον. Ἡχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιῷων σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Σήμερον ή χάρις τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ήμας συνήγαγε, καὶ πάντες αἴροντες τὸν Σταυρόν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ωσαννά ἐν τοῖς ψίστοις.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... **Κύριε, ἐλέησον** (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιῷοις... **Αμήν.**

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανών, ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς στ', «ἄνευ στίχων», πλὴν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἑκάστης ὡδῆς.

Ο Κανών, οὗ ἡ Ακροστιχίς:
Ωσαννὰ Χριστός, εὐλογημένος Θεός.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ωιδὴ α'. Ἡχος δ'. Ο Είρμος.

«**Ωφθησαν, αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, νοτίδος ἄμιοιδοι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαινούσης τὰ θεμέλια τῆς καταιγίδι νεύματι, ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας, ἀδοντα, ἐπινίκιον ὅμνον σοι Κύριε.**» (δίς)

Στόματος, ἐκ νηπίων ἀκάκων, καὶ θηλαζόντων αἶνον, τῶν σῶν οἰκετῶν κατηρτίσω, καταλύσαι τὸν ἀντίπαλον, καὶ ἐκδικῆσαι πάθει Σταυροῦ, τὴν πτῶσιν τοῦ πάλαι Αδάμ· διὰ ξύλου ἀναστῆσαι τοῦτον δέ, ἀδοντα, ἐπινίκιον ὅμνον σοι Κύριε. (δίς)

Δόξα.

Αἴνεσιν, Ἐκκλησίᾳ Όσιων, τῷ ἐνοικοῦντι Σιών, σοὶ Χριστὲ προσφέρει ἐν σοὶ δὲ Ισραὴλ, τῷ ποιητῇ αὐτοῦ, χαίρει καὶ ὅρη ἔθνη ἀντίτυπα λιθοκάρδια, ἐκ προσώπου σου ἡγαλλιάσαντο, ἀδοντα, ἐπινίκιον ὅμνον σοι Κύριε.

Καὶ νῦν. **Πάλιν τὸ αὐτό.**

Ωιδὴ γ'. Ο Είρμος.

«**Ν**άουσαν ἀκρότομον, προστάγματι σῷ, στερεὰν ἐθήλασε πέτραν, Ισραηλίτης λαός· ή δὲ πέτρα σὺ Χριστέ, ύπαρχεις καὶ ζωή· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· Ωσαννά, εὐλογημένος εἰς ὁ ἐρχόμενος». (δίς)

Νεκρὸν τετραήμερον, προστάγματι σῷ, ἐκ νεκάδων σύντρομος, Άιδης ἀφῆκε Λάζαρον· ή ἀνάστασις Χριστέ, σὺ γὰρ καὶ ζωή· ἐν ᾧ ἐστερεώθη, ή Ἐκκλησία κράζουσα· Ωσαννά, εὐλογημένος εἰς ὁ ἐρχόμενος. (δίς)

Δόξα.

Ἄισατε λαοί, θεοπρεπῶς ἐν Σιών, καὶ εὐχὴν ἀπόδοτε, Χριστῷ ἐν Ιερουσαλήμ· αὐτὸς ἐρχεται ἐν δόξῃ μετὰ κυριείας· ἐν ᾧ ἐστερεώθη, ή Ἐκκλησία κράζουσα· Ωσαννά, εὐλογημένος εἰς ὁ ἐρχόμενος.

Καὶ νῦν. **Πάλιν τὸ αὐτό.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
Ότι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ήμῶν...

ΥΠΑΚΟΗ

Η Υπακοή. Ἡχος πλ. β'.

Μετὰ κλάδων ύμνησαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλαβον ὑστερον, οἱ ἀγνώμονες Χριστόν, Ιουδαῖοι τὸν Θεόν· ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτω, ἀεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, διαπαντὸς βοήσωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἰς ὁ ἐρχόμενος, τὸν Αδάμ ἀνακαλέσασθαι.

[**Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸν Λόγον τοῦ κυρίου Ανδρέου Κρήτης.]**

Ωιδὴ δ'. Ο Είρμος.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸς ήμῶν, ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ, ἐξ ὅρους κατασκίου δασέος, Κόρης τικτούσης ἀπειράνδρου· Προφήτης πάλαι φησί. Διὸ πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε». (δίς)

Ρηξάτω εὐφροσύνην κραταιὰν ἐπ' ἔλεον, ὅρη καὶ πάντες βουνοί, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἐπικροτησάτω· Χριστὸν αἰνεῖτε ἔθνη, καὶ τούτω

πάντες λαοί, ἐπαινοῦντες βοᾶτε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. (δίς)

Δόξα.

Ἔσχὺν ὁ βασιλεύων τῶν αἰώνων Κύριος, ἐνδεδυμένος ἡξει· τῆς τούτου ὥραιότητός τε καὶ δόξης, ἀσύγκριτος ὑπάρχει εὐπρέπεια ἐν Σιών. Διὸ πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καὶ νῦν.

Σπιθαμῆ ὁ μετρήσας Οὐρανόν, δρακὶ δὲ γῆν, Κύριος πάρεστι· Σιὼν γὰρ ἔξελέξατο· ἐν αὐτῇ δὲ οἴκειν καὶ βασιλεύειν, ἡρετίσατο λαῶν, τῶν ἐν πίστει βοῶντων· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ωιδὴ ε'. Ό Εἰρμός.

«Τὴν Σιὼν ἐπ' ὅρους ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζόμενος, καὶ τὴν Ιερουσαλήμ, ὁ κηρύσσων ἐν ἴσχυΐ ὑψωσον φωνήν· Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ισραὴλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν». (δίς)

Ο ἐν τοῖς ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ τῶν Χερούβιμ Θεός, καὶ ἐφορῶν ταπεινά, αὐτὸς ἔρχεται, ἐν δόξῃ μετὰ κυριείας· καὶ πληρωθήσεται τὰ πάντα, θεϊκῆς αἰνέσεως αὐτοῦ, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ισραὴλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν. (δίς)

Δόξα.

Σιὼν Θεοῦ ὅρος τὸ ἄγιον, καὶ Ιερουσαλήμ κύκλω τοὺς ὄφθαλμοὺς σου ἄρον, καὶ ἵδε συνηγμένα τέκνα σου ἐν σοί ἵδιον γὰρ ἦκασι μακρόθεν, προσκυνῆσαι τῷ Βασιλεῖ σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ισραὴλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Ωιδὴ ζ'. Ό Εἰρμός.

«Ἐβόησαν, ἐν εὐφροσύνῃ Δικαίων τὰ πνεύματα. Νῦν τῷ Κόσμῳ, διαθήκη καινὴ διατίθεται· καὶ ὁρατίσματι, καινουργείσθω λαὸς θείου Αἵματος». (δίς)

Τπόδεξαι, Ισραὴλ τοῦ Θεοῦ τὸ βασίλειον, καὶ ὁ βαίνων ἐν τῷ σκότει, τὸ φῶς θεασάσθω μέγα· καὶ ὁρατίσματι, καινουργείσθω λαὸς θείου Αἵματος. (δίς)

Δόξα.

Λελυμένους, σοὺς δεσμίους Σιὼν ἔξαπόστειλον, καὶ ἐκ λάκκου, ἀγνωσίας ἀνύδρου ἔξαγαγε, καὶ ὁρατίσματι, καινουργείσθω λαὸς θείου Αἵματος.

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πάλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχούμενος Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἰνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω βοῶντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Άδαμ ἀνακαλέσασθαι.

Ο Οἶκος.

Ἐπειδὴ Ἅιδην ἔδησας ἀθάνατε, καὶ θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ Κόσμον ἀνέστησας, βαῖοις τὰ νήπια ἀνευφήμουν σε Χριστέ, ὡς νικητὴν κραυγάζοντά σοι σήμερον· Ωσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαυΐδ· οὐκέτι γάρ φησι, σφαγήσονται βρέφη διὰ τὸ βρέφος Μαριάμ· ἀλλ' ὑπὲρ πάντων νηπίων καὶ πρεσβυτῶν, μόνος σταυροῦσαι· οὐκέτι καθ' ἡμῶν χωρήσει τὸ ξίφος· ἡ σὴ γὰρ πλευρὰ νυγήσεται λόγχῃ· ὅθεν ἀγαλλόμενοι φαμέν· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Άδαμ ἀνακαλέσασθαι.

Συναξάριον.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐίκτωρος, Οὐικτωρίνου, Παππίου, Σεραπίωνος, καὶ Νικηφόρου.

Στίχ. Σπεύδεις, ὀκλάζων Κλαύδιε πρὸς σὸν γόνυ, Τομῇ κεφαλῆς, πρὸς Θεοῦ δραμεῖν γόνυ.

Πέμπτη Κλαυδίου κεφαλὴν τάμε χεὶδι φονόεσσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Όσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχ. Θεσσαλονίκη, σχοῦσα καλὰ μυρία,
Καὶ Θεοδώραν πλοῦτον ἀσυλον φέρεις.

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Θεοδώρας καὶ Διδύμου.

Στίχ. Σὺν τῇ συνάθλῳ, Δίδυμε, τμηθεὶς φλέγη.
Φέρων σὺν αὐτῇ δίδυμον τιμωρίαν.

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Θέρμου.

Στίχ. Θέρμην ἔρωτος ἐνθέου Θέρμος φέρων,
Θέρμην πυρὸς φλέγοντος ως ψῦξιν κρίνει.

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τῶν Ἀγίων γυναικῶν κυρίας καὶ δούλης.

Στίχ. Ἐχρῆν ἔπεσθαι κυρίᾳ τὴν δουλίδα,
Ἐκ γῆς ιούσῃ πρὸς Θεὸν διὰ ξίφους.

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Πομπηίου.

Στίχ. Ως ζῶν πρόβατον, Πομπήιε, Κυρίου
Χέεις, ἀμελχθεὶς αὐχένα ξίφει, γάλα.

Τη αύτη ήμέρα, ὁ Ἅγιος Ζήνων, πίσσαν χρισθεὶς καὶ εἰς πῦρ βληθεὶς καὶ δόρατι ἔνδον τῆς πυρᾶς τρωθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Αθλος τριπλοῦς Ζήνωνι, πίσσα, πῦρ, δόρυ.
Οἶμαι δι' ἓν ἔπασχε ταῦτα Τριάδα.

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μαξίμου καὶ Τερεντίου.

Στίχ. Ἰσου μετέσχον καὶ στέφους, ως καὶ τέλους,
Τερέντιος, Μάξιμος, οἵς τομὴ τέλος.

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τῶν Ἀγίων πέντε Μαρτύρων νεανίδων τῶν ἀπὸ Λέσβου.

Στίχ. Αθληφόρους τίθησι Λεσβίας κόρας,
Μίαν, δύο, τρεῖς, τέσσαρας, πέντε ξίφος.

Τη αύτη ήμέρα, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυρος Γεώργιος ὁ ἀθλήσας ἐν τῇ Νέᾳ Ἐφέσῳ κατὰ τὸ ἔτος ,α-
ωά (1801), ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τομὴν ύποισας, ὡς Γεώργιε, ξίφους,
Χαρῷ ἀπέπτης εἰς χαρᾶς τὸ χωρίον.

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τῆς πληθύος τῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Βορείῳ Αφρικῇ ἀναιρεθέντων ἐν αὐτῇ τῇ λαμπρᾷ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα, ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος ἀρχηγοῦ τῶν Βανδάλων Γιζερίχου. (459)

Στίχ. Λατρεύοντες Ἀρνίον ήμέρα νίκης,
Ἀπήρθησαν πεφοινιγμένοι εἰς δόξαν.

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τῆς Αγίας ἐνδόξου Νεομάρτυρος Αργυρῆς, τῆς ἐκ Προύσης, ἐν Πικριδίῳ μαρτυρησάσης ἐν ἔτει ,αψικά́ (1721).

Στίχ. Ἡ Αργυρῆ δὲ τοῖς φυλακῆς βασάνοις
Τηπὲρ τὸ ἀργύριον ήμᾶς φαιδρύνει.

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Παναγιώτου, τοῦ νεανίου, τοῦ ἐκ Πελοποννήσου καὶ ἐν Ιεροσολύμοις ἀθλήσαντος, ἐν ἔτει ,αωκ́ (1820).

Στίχ. Ο Παναγιώτης ἀποτμηθεὶς τῷ ξίφει,
Απάντων Ἀγίων ὄμόσκηνος ὥφθη.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τη αύτη ήμέρα, Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τὴν λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον πανήγυριν τῆς εἰς Ιερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔορτάζομεν.

Στίχ. Πώλω καθίσας, ὁ λόγω τείνας πόλον,
Βροτοὺς ἐκζητεῖ λῦσαι τῆς ἀλογίας.

*

Ἐτι δὲ ἐν τῇ περιωνύμῳ Νήσῳ τῆς Κερκύρας πάνδημος τελεῖται σήμερον πανήγυρις καὶ λιτανεία τοῦ σεπτοῦ ἀφθόρου λειψάνου τοῦ Πολιούχου αὐτῆς Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ, ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει διασώσεως τῆς Νήσου ἀπὸ φθιοροποιοῦ πανώλους, ἐν ἔτει ,αχλ́ (1630).

Στίχ. Λοιμοῦ φθαρτικοῦ ἀπήλλαξας θαυμαστὲ Πάτερ, Λαὸν εὐσεβῆ Κερκύρας λιτεύοντά σοι.

Τη ἀφάτω σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικητὰς ήμᾶς τῶν παραλόγων παθῶν ποίησον, καὶ τὴν σὴν ἐναργῆ κατὰ θανάτου νίκην, τὴν φαιδράν σου καὶ ζωηφόρον Ανάστασιν ἰδεῖν καταξίωσον, καὶ ἐλέησον ήμᾶς. Αμήν.

* * *

Αἱ λοιπαὶ ὡδαὶ τοῦ Κανόνος.

Ωιδὴ ζ'. Ο Εἰρμός.

«Ο διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν, οἵς ἀδίκικως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εῖ». (δίς)

Γονυπετοῦντες οἱ λαοί, καὶ σὺν Μαθηταῖς γεγηθότες, μετὰ βαῖων Ωσαννά, τῷ Υἱῷ Δαυΐδ ἔκραζον· Υπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἰ. (δίς)

Δόξα.

Ἡ ἀπειρόκακος πληθύς, ἔτι νηπιάζουσα φύσις, θεοπρεπῶς σε Βασιλεῦ, Ισραὴλ καὶ Ἀγγέλων ἀνύμνησεν· Υπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἰ.

Καὶ νῦν.

Μετὰ βαῖων σε Χριστέ, κλάδοις ἐπεκρότει τὰ πλήθη, εὐλογημένος ὁ ἐλθών, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, ἐβόα τε· Υπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἰ.

Ωιδὴ η'. Ο Εἰρημός.

«Ἐύφρανθητι Ιερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν Δυνάμεων ἥλθεν· εὐλαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ, ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ βοάτω· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον». (δίς)

Νέον πῶλον ἐπιβεβηκώς, ὁ Βασιλεὺς σου Σιών, ἐπέστη Χριστός· τὴν γὰρ ἀλόγιστον, εἰδώλων πλάνην λῦσαι, καὶ τὴν ἀκάθεκτον ὄρμὴν ἀναστεῖλαι, πάντων ἐθνῶν παραγέγονεν, εἰς τὸ μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. (δίς)

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερψυχοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας

Ο Θεός σου, χαῖρε Σιών σφόδρα, ἐβασίλευσεν εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστός· οὗτος ὡς γέγραπται προφῆται σῷζων, δίκαιος λυτρωτὴς ἡμῶν ἥλθεν, ἐπὶ πῶλου, ἵππειον θράσος ὀλέσων ἐχθρῶν, μὴ βοῶντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν.

Σπανίζεται θείων περιβόλων, τὸ παρόνομον συνέδριον ἀπειθῶν· τὸν προσευχῆς Θεοῦ ἐπεί περ οἶκον, σπήλαιον ἀπειργάσατο ληστῶν, ἐκ καρδίας τὸν Λυτρωτὴν ἀπωσάμενον, ὃ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων

Ωιδὴ α'. Ἡχος δ'.

Ωφθησαν * αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου * νοτίδος ἄμοιροι * καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης * κυμαινούσης τὰ θεμέλια * τῇ καταιγίδῃ νεύματι * ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, * περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας * ἄδοντα * ἐπινίκιον ὑμνον σοι Κύριε.

Ωιδὴ γ'.

Νάουσαν ἀκρότομον * προστάγματι σῷ * στερεοὲν ἐθήλασε πέτραν * Ισραηλίτης λαός: * ἡ δὲ πέτρα σύ, Χριστέ, * ὑπάρχεις καὶ ζωή, * ἐν ᾧ ἐστερεώθη * ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· * Ωσαννά, * εὐλογημένος εἰ, ὁ ἐρχόμενος.

Ωιδὴ δ'.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος * ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, * ἦξει καὶ οὐ χρονιεῖ, * ἐξ ὅρους * κατασκίου δασέος, Κόρης * τικτούσης ἀπειράνδρου, * προφήτης πάλαι φησί. * Διὸ πάντες βοῶμεν· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ωιδὴ ε'.

Τὴν Σιών ἐπ' ὅρους ἀνάβηθι * ὁ εὐαγγελιζόμενος, * καὶ τὴν Ιερουσαλήμ * ὁ κηρύσσων, ἐν ισχύι ὑψωσον φωνήν· * Δεδοξασμένα ἐλαλήθη * περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· * εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ισραὴλ καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

Ωιδὴ στ'.

Ἐβόησαν * ἐν εὐφροσύνῃ δικαίων τὰ πνεύματα· * Νῦν τῷ κόσμῳ * διαθήκη καινὴ διατίθεται· * καὶ ὁρατίσματι * καινουργεῖται λαὸς θείου αἴματος.

Ωιδὴ ζ'.

Ο διασώσας ἐν πυρὶ * τοὺς Αβραμιαίους σου παιδαῖς * καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν, * οἵς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, * ὑπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, * εὐλογητὸς εἰ.

Ωιδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, * ύμνοῦντες καὶ ύπερψυχοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐφράνθητι, Ιερουσαλήμ· * πανηγυρίσατε, * οἱ ἀγαπῶντες Σιών· * ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας * Κύριος τῶν δυνάμεων ἥλθεν· * εὐλαβείσθω * πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προσώπου αὐτοῦ * καὶ βοάτω· * Πάντα τὰ ἔργα, * ύμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ θ' ὡδή.

«Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν· καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, μετὰ βαῖων καὶ κλάδων, ύμνοις κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν». (**δίς**)

Ἐθνη ἵνα τί ἐφρυάξατε; Γραφεῖς, καὶ Ιερεῖς, τί κενὰ ἐμελετήσατε; τίς οὗτος εἰπόντες, ὡς Παῖδες μετὰ βαῖων καὶ κλάδων, ύμνοις κραυγάζουσιν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν. (**δίς**)

Δόξα.

Οὗτος ὁ Θεός, ὡς παρόμοιος οὐδείς, δικαίαν πᾶσαν ὄδὸν ἐξευρών, δέδωκε τῷ ἡγαπημένῳ Ισραὴλ· μετὰ δὲ ταῦτα, ἀνθρώποις συνανεστράφη ὁφθεῖς· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Σκάνδαλα τρίβου, τί ἐχόμενα ἡμῖν, τιθέατε ἀπειθεῖς; πόδες ὀξεῖς ύμῶν, αἷμα διεκχέαι Δεσπότου· ἀλλ' ἀναστήσεται πάντων, σῶσαι τοὺς κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Καταβασία. Ωιδὴ θ'.

Θεὸς Κύριος * καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· * συστήσασθε ἑορτὴν * καὶ ἀγαλλόμενοι, * δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, * μετὰ βαῖων καὶ κλάδων *

ύμνοις κραυγάζοντες· * Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου, * Σωτῆρος ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν Ἐκφώνησις·
“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἡχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (**ἐκ γ'**)

Εἴτα ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ιερέως ἡ εὐχὴ
Εἰς τὸ εὐλογῆσαι Βαΐα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν, καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς καὶ τῆς Αναστάσεως αὐτοῦ, οὓς παραγενομένου ἐν Ιερουσαλήμ ἐπὶ τὸ ἑκούσιον Πάθος, ὁ λαός, ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, τὴν Ανάστασιν προεμήνυσαν. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων, τῇ προεορτίᾳ ταύτῃ ἡμέρᾳ βαῖα καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον· καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι καὶ οἱ Παῖδες, τὸ Ωσαννά σοι προσφέροντας, διαφύλαξον· ὅπως ἐν ύμνοις καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιοῦ καὶ τοιημέρου Αναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὓς εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμην.

AINOI

Ἡχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ύμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ύμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρημή', ρημθ') καί

**Ἴστωμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἡχος δ'.**

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ο πλεῖστος ὄχλος Κύριε, ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ τὰ ἴματια αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους, ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐβάσταζον· οἱ προάγοντες δὲ καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον λέγοντες· Ωσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαυΐδ, εὐλογημένος εἰς ὁ ἐλθών, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Μέλλοντός σου εἰσιέναι, εἰς τὴν ἀγίαν Πόλιν Κύριε, τὰ κλάδη τῶν φυτῶν οἱ λαοὶ ἐβάσταζον, σὲ ὑμνοῦντες τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, ὁρῶντες σε ἐπὶ πώλου καθήμενον, ὡς ἐπὶ τῶν Χερούβιμ ἐθεώρουν· καὶ διὰ τοῦτο οὗτως ἐβοῶν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἰς ὁ ἐλθών, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ.

Ἐξέλθετε ἔθνη, ἔξέλθετε καὶ λαοί, καὶ θεάσασθε σήμερον, τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, ὡς ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ἐπὶ πώλου εὔτελοῦς, τὴν Ιερουσαλήμ προσεπιβαίνοντα· γενεὰ Ιουδαίων, ἀπιστε καὶ μοιχαλίς, δεῦρο, θέασαι, δὸν εἶδεν Ἡσαΐας ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς παραγενόμενον, πῶς νυμφεύεται ὡς σώφρονα, τὴν νέαν Σιών, καὶ ἀποβάλλεται τὴν κατάκριτον συναγωγήν· ὡς ἐν ἀφθάρτῳ δὲ γάμῳ καὶ ἀμιάντῳ, ἀμίαντοι συνέδραμον εὐφημοῦντες, οἱ ἀπειρόκακοι Παῖδες, μεθ' ὧν ὑμνοῦντες βοήσωμεν, ὕμνον τὸν Ἀγγελικόν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμού. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ ἐκουσίου Πάθους σου, εἰς πίστωσιν πάντων, προενδειξά-

μενος, Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν μὲν Λάζαρον ἐν Βηθανίᾳ, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, τετραήμερον νεκρὸν ἀνέστησας, καὶ τυφλοῖς δὲ τὸ βλέπειν, ὡς φωτοδότης ἐδωρήσω Σωτήρ· καὶ εἰς τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν, μετὰ τῶν σῶν Μαθητῶν εἰσῆλθες, καθήμενος ἐπὶ πώλου ὅνου, τὰ τῶν Προφητῶν ἐκπληρῶν κηρύγματα, ὡς ἐπὶ τῶν Χερούβιμ ἐποχούμενος· καὶ παῖδες Ἐβραίων μετὰ κλάδων καὶ βαῖων προούπηντους σοι. Διτὸς καὶ ήμεῖς, κλάδους ἐλαῖων βαστάζοντες καὶ βαῖα, εὐχαρίστως σοι βοῶμεν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β'.

Πρὸς ἓξ ήμερῶν τοῦ Πάσχα, ἥλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Κύριε, ποῦ θέλεις, ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; ὁ δὲ ἀπέστειλεν αὐτούς· Άπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην, καὶ εύρηστε ἄνθρωπον, κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα, ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ τῷ οἰκοδεσπότῃ εἴπατε· Ό Διδάσκαλος λέγει· Πρὸς σὲ ποιῶ τὸ Πάσχα, μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Τυμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἷδων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἷδων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἄγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Άμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Άμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἰπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἵασαι τὴν ψυχήν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οὐτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἰσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάϊ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῇ·

Ἄγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἰσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ Ἀπολυτíκιον. Ἡχος δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῇ Αναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ύψιστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ο διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί,
καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ' καὶ ἡ Σ' ὥδη.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς οιδ' (114).

Στίχ. α'. Ἡγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. (οιδ' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Περιέσχον με ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εῦροσάν με. (οιδ' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εῦρον καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην. (οιδ' 3-4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων. (οιδ' 9)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς οιε' (115).

Στίχ. α'. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα. (οιε' 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς, * ψάλλοντάς σοι, Άλληλούϊα.

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέ μοι; (οιε' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,...

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. (οιε' 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,...

Στίχ. δ'. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. (φιλ' 9)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ο μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθανατὸς ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἰς ὃν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Αντίφωνον Γ'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς φιλ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (φιλ' 1)

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ισραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (φιλ' 2)

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...

Στίχ. γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (φιλ' 4)

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου. * Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. * (φιλ' 26-27). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐπὶ πώλου ὅνου καθεσθείς, * ψάλλοντάς σοι Αλληλούϊα.

* * *

Εἶτα τὰ Απολυτίκια. Ἡχος α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σου Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἥγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖ-

δες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Ἐτερον. Ἡχος δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῇ Αναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. β'.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχούμενος Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἰνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω βοῶντων σοι Εὐλογημένος εἴς ὁ ἐρχόμενος, τὸν Άδαμ ἀνακαλέσασθαι.

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς τῶν Βαΐων).
(Φιλ. δ' 4-9).

Προκείμενον. Ἡχος δ'. (Ψαλμὸς φιλ').

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα.

Ἄδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ο Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἀ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἡκούσατε καὶ εἰδετε ἐν ἐμοί,

ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Αλληλούϊα (γ'). Ἡχος α'. (Ψαλμὸς Κζ').

Στίχ. Άισατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Βαῖων (Ιω. ιβ' 1-18).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ανάγνωσμα.

Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; εἶπε δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἔαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἐγνω οὖν ὁ χλος πολὺς ἐκ τῶν Ιουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ιουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὁ χλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἔορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ιεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐκραζον· ὥσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος

ἐν ὀνόματι Κυρίου, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Εύρων δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄναριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστι γεγραμμένον· μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἴδού ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὅνου. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὁχλος ὃ ὥν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὁχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.

**Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ιεροῦ Χρυσοστόμου.**

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ο εἰρμὸς τῆς θ' ᾧδης τοῦ Κανόνος. Ἡχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτήν· καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, μετὰ βαῖων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Κοινωνικόν.

**Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Ἀλληλούϊα.**

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἴδομεν...

Ἡχος α'.

Τὴν κοινὴν Ανάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

‘**Ηχος β’.**

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, *
ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν
μυστηρίων * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγια-
σμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δι-
καιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλ-
ληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχήν. ‘**Ηχος β’.**

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (**ἐκ γ'**)

Απόλυσις· Ό ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι κα-
ταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς
ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... **Αμήν.**

Είτα ὁ λαὸς προσέρχεται καὶ λαμβάνει
ἐκ τοῦ ἵερέως κλάδους βαῖων.

Εἰς τὴν τράπεζαν γίνεται Παράκλησις
τοῖς Αδελφοῖς· ἐσθίομεν γάρ ἱχθύας.

* * * *